

متن پرسش

سلام خدا قوت: الحمدلله زیارت اربعین نصیب ما هم شد، حال و هوای خوبی بود و اتصال خوبی با اهل بیت برقرار شد، چه کنیم که در شهر هم حال و هوا و آرامش امام حسینی همراه ما باشد؟ باور کنید دلم می‌خواست بایستم جلوی ماشین و نگذارم وارد شهر بشود، ناخودآگاه اشک بود که سرزیر می‌شد و دلی که هنوز در کربلا بود و نمی‌خواست مثل قبل گرفتار خیلی از حرف‌ها و برخوردهای واقعا به دردخور بشود، دلم می‌خواست ماشین از روی همه‌ی هواهای پوچ ام بگذرد ولی بعد از چند روز، متاسفانه من ماندم و دوباره گرفتاری در مسائل بیهوده‌ی دنیایی و حرف‌ها و نگاه‌های دیگران و... و دلتنگی برای آن حال انقطاع و صاف و ساده شدن برای حسین علیه السلام. همیشه ماندن در آن حال سخت است و خواستنی و برای بنده‌ی ناچیز دست نیافتی... التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث در زیستن اربعینی و حضور در تاریخی است که ایثارها و عطوفت‌ها که حاصل خُلق محمدی «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» است، جایگزین خشونت و دنیاپرستی شود که حاصل غرب‌زدگی است. در همین رابطه بحث «زیستن اربعینی» به میان آمد تا کسانی که در رخداد تاریخی اربعین این سال‌ها حاضر شده‌اند، متوجه گردند اولاً: مسئولیتی بس عظیم به عهده دارند. ثانیاً: باید به آغاز تاریخی فکر کنند که منجر به تولد بشر آخرالزمانی می‌شود. بشری که از یک طرف در جهان حاضر است و از طرف دیگر شرایطی را فراهم می‌کند که گرگ و میش در یک آخور در کنار هم غذا می‌خورند به معنای از میان رفتن دوگانگی‌ها و کبرها و تکبرها. موفق باشید.

<https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۱۴۴۸>